ПРАЛЕТАРЫІ УСІХ КРАІН, ЯДНАЙЦЕСЯ!

Гомельскі універсітэт

ОРГАН ПАРТКОМА, РЭКТАРАТА, КАМІТЭТА ЛКСМБ І ПРАФКОМАЎ ГОМЕЛЬСКАГА ДЗЯРЖАЎНАГА УНІВЕРСІТЭТА

№ 6 (680) | Аўторак, 23 лютага 1988 г. | Газета заснавана ў верасні 1969 года | Выходзіць раз у тыдзень | Цана 2 кап.

Пленум Цэнтральнага Камітэта КПСС

17—18 лютага 1988 года праходзіў чарговы Пленум Цэнтральнага Камітэта КПСС. Пленум адкрыў Генеральны сакратар ЦК КПСС М. С. Гарбачоў. На разгляд Пленума было ўнесена пытанне «Аб ходзе перабудовы сярэдняй і вышэйшай школы і задачах партыі па яе ажыццяўленню». З дакладам па гэтаму пытанню выступіў член Палітбюро, сакратар ЦК КПСС Я. К. Лігачоў.

З вялікай прамовай на Пленуме выступіў Генеральны сакратар ЦК КПСС М. С. Гарбачоў.

Пленум прыняў па абмеркаванаму пытанню разгорнутую пастанову, якая апублікавана ў друку.

Пленум прыняў па выступленню т. Гарбачова М. С. пастанову, якая апублікавана ў друку.

На Пленуме разгледжаны арганізацыйныя пытанні.

Пленум выбраў т. Маслюкова Ю. Д. кандыдатам у члены Палітбюро ЦК КПСС.

Пленум выбраў сакратара ЦК КПСС т. Разумоўскага Г. П. кандыдатам у члены Палітбюро ЦК КПСС.

Пленум выбраў сакратаром ЦК КПСС т. Бакланава А. Д.

Пленум вызваліў т. Ельцына Б. М. ад абавязкаў кандыдата ў члены Палітбюро ЦК КПСС.

Пленум перавёў з кандыдатаў у члены ЦК КПСС тт. Болдзіна В. І. — загадчыка Агульнага аддзела ЦК КПСС, Гелерт Н. У. — механізатара саўгаса імя Амангельды, Казахская ССР, Міроненку В. І. — першага сакратара ЦК ВЛКСМ.

На гэтым Пленум ЦК КПСС закончыў сваю работу.

(ТАСС).

Матэрыялы Пленума ЦК КПСС, які праходзіў у Маскве 17 - 18 лютага г. г., даклад «Аб ходзе перабудовы сярэдняй і вышэйшай школы і задачах партыі па яе ажыццяўленню», з якім выступіў член Палітбюро ЦК КССС, сакратар ЦК КПСС Я. К. Лігачоў, прамова Генеральнага сакратара ЦК КПСС М. С. Гарбачова знаходзяцца ў цэнтры ўвагі самых шырокіх мас.

НА ЗДЫМКУ: з матэрыяламі лютаўскага Пленума ЦК КПСС знаёмяцца студэнты гр. Б-32 біялагічнага факультэта В. Дашкевіч, Г. Малова, Г. Зязюліна.

Фота А. Ульянкінай.

УЗБРОЕНЫМ СІЛАМ СССР— 70 ГАДОЎ

НА ВАРЦЕ МІРУ І БЯСПЕКІ

Сёння спаўняецца 70 гадоў з тых незабыўных дзён лютага 1918 года, калі пачалася гераічная гісторыя Савецкіх Узброеных Сіл. Сваімі легендарнымі баявымі справамі за час свайго існавання яны даказалі бязмежную вернасць ідэям Вялікага Кастрычніка, пастаянную гатоўнасць надзейна забяспечваць бяспеку сацыялістычнай Айчыны і яе саюзнікаў.

Нараджэнне і будаўніцтва Савецкай Арміі і Ваенна-Марскога Флоту непарыўна звязана з імем У. І. Леніна і дзейнасцю створанай ім Камуністычнай партыі.

Творча развіваючы асноватворныя ўстаноўкі К. Маркса і Ф. Энгельса ў прымяненні да новых гістарычных умоў, У. І. Ленін стварыў цэльнае вучэнне аб абароне сацыялістычнай Айчыны.

Адразу пасля перамогі Вялікай Кастрычніцкай сацыялістычнай рэвалюцыі супраць маладой рэспублікі Саветаў аб'ядналіся ўнутраная контррэвалюцыя і імперыялісты Германіі, Англіі, Францыі, ЗША і іншых дзяржаў. У надзвычай складаных і цяжкіх абставінах для першай у свеце дзяржавы рабочых і сялян паўстала пытанне аб абароне заваёў Кастрычніка, аб стварэнні арміі новага тыпу. 15 (28) студзеня 1918 года быў прыняты падпісаны У. І. Леніным Дэкрэт СНК аб стварэнні Рабоча-Сялянскай Чырвонай Арміі, які вызначыў лёс станаўлення і далейшага развіцця Узброеных Сіл Савецкай дзяржавы на шмат дзесяцігоддзяў наперад. Праз два тыдні быў прыняты Дэкрэт аб стварэнні Рабоча-Сялянскага Флоту.

Першае баявое выпрабаванне маладая Чырвоная Армія атрымала ў цяжкіх баях з кадравымі германскімі вайскамі, нанесла ім адчувальныя ўдары на подступах да Пскова, Нарвы, Гдова і Таліна. 23 лютага ў Петраградзе быў праведзены «Дзень абароны Сацыялістычнай Айчыны». У памяць аб гэтых незабыўных падзеях 23 лютага стала днём нараджэння Савецкай Арміі і Ваенна-Марскога Флоту.

На абарону Айчыны партыя ўзняла ўвесь працоўны народ. Чырвоная Армія ўжо ў 1918 годзе разграміла сілы белачэхаў, Данской казацкай арміі, выгнала нямецкіх акупантаў з Украіны, Беларусі і Прыбалтыкі, а ў 1919—1920 гадах нанесла паражэнне аб'яднаным сілам Антанты і белагвардзейскім арміям Калчака, Дзянікіна, Юдзеніча, Врангеля.

Сакрушальны разгром інтэрвентаў і ўнутранай контррэвалюцыі меў велізарнае сусветна-гістарычнае значэнне. Сацыялізм выйграў першую рашаючую бітву з сіламі капіталістычнага свету.

Пачалася вялікая сацыялістычная будоўля, якая працякала ў складаных міжнародных абставінах. Імперыялізм упарта рыхтаваў новую агрэсію супраць Краіны Саветаў, не адзін раз рабіў праверку трываласці меж нашай Радзімы.

Нарастаўшая з году ў год ваенная небяспека патрабавала ад партыі і ўсяго савецкага народа пастаяннай пільнасці, умелага спалучэння мірных намаганняў з актыўным умацаваннем абароны краіны. На аснове сацыялістычнай эканомікі была створана абарончая індустрыя, якая стала базай тэхнічнага пераўзбраення Чырвонай Арміі. Да сярэдзіны 1941 года яна налічвала звыш 5 млн. чалавек і мела высокакваліфікаваныя ваенныя кадры, нягледзячы на цяжкі ўрон, нанесены іх камандным і афіцэрскаму корпусу ў другой палове 30-х гадоў культам асобы Сталіна (былі фізічна знішчаны выдатныя военачальнікі В. К. Блюхер, М. Н. Тухачэўскі, А. І. Ягораў, І. Э. Якір, І. П. Убарэвіч і інш.).

(Заканчэнне на 2-й стар.).

УРУЧАНЫ ЮБІЛЕЙНЫЯ МЕДАЛІ

У мінулую сераду ў гарадскім камітэце партыі сабраліся Героі Савецкага Саюза, поўныя кавалеры ордэнаў Славы, ваенныя камісары ваенкаматаў г. Гомеля. Сюды былі запрошаны былыя воіны-інтэрнацыяналісты, подзвіг якіх пры выкананні свайго воінскага абавязку высока адзначаны Радзімай.

На сустрэчы выступіў першы сакратар гаркома КПБ У. Р. Казлоўскі. Ён расказаў пра слаўны шлях, які прайшлі за 70 гадоў свайго існавання Узброеныя Сілы СССР, а таксама аб выніках работы працоўных калектываў горада за першыя два гады XII пяцігодкі.

Ад імя Прэзідыума Вярхоўнага Савета СССР У. Р. Казлоўскі ўручыў прысутным юбілейныя медалі «70 гадоў Узброеных Сіл СССР». Гэтай узнагароды ўдастоены і сакратар камітэта камсамола ГДУ, былы воін-інтэрнацыяналіст, узнагароджаны медалём «За адвагу», Міхаіл Жукевіч.

ДА 70-ГОДДЗЯ САВЕЦКАЙ АРМІІ І ВАЕННА-МАРСКОГА ФЛОТУ

НА ВАРЦЕ МІРУ І БЯСПЕКІ

(Заканчэнне. Пачатак на 1-й стар.).

Чырвоная Армія з гонарам справілася з велізарнымі выпрабаваннямі Вялікай Айчыннай вайны. Дастаткова ўспомніць, што савецка-германскі фронт на працягу 4-х гадоў з'яўляўся галоўнай арэнай другой сусветнай вайны. На гэтым фронце фашысцкая Германія страціла 75 працэнтаў ваеннай тэхнікі і зброі.

Да пачатку 1945 года 73 працэнты асабовага саставу, артылерыі і мінамётаў, 75 працэнтаў танкаў і САУ і 65 працэнтаў самалётаў змагаліся на германскім фронце, астатнія былі сканцэнтраваны на паўднёвых і далёкаўсходніх граніцах краіны, знаходзіліся ў рэзерве галоўнакамандавання.

За ратныя подзвігі ў Вялікай Айчыннай вайне звыш 7 млн. савецкіх воінаў былі ўзнагароджаны ордэнамі і медалямі, звыш 11600 атрымалі высокае званне Героя Савецкага Саюза, з іх 115 — двойчы і больш разоў.

З 50-х гадоў, у сувязі з развязанай імперыялістычнымі дзяржавамі гонкай узбраенняў і ўзрастаннем ваеннай бяспекі, Камуністычная партыя і Савецкая дзяржава пачалі ажыццяўленне карэнных якасных пераўтварэнняў Савецкіх Узброеных Сіл, аснашчэнне іх ракетнаядзернай зброяй і іншымі навейшымі відамі зброі і ваеннай тэхнікі.

Усімі сваімі перамогамі, сённяшняй баявой магутнасцю Савецкая Армія і Ваенна-Марскі Флот абавязаны кіраўніцтву Камуністычнай партыі. Сіла Савецкіх Узброеных Сіл у іх непарыўным адзінстве з народам.

Гістарычны вопыт паказвае, што толькі намаганнямі ўсяго народа пад кіраўніцтвам партыі можна забяспечыць паспяховую абарону сацыялістычнай Радзімы. Перабудова, якая праходзіць цяпер у эканоміцы і сацыяльнай сферы, паскарэнне навукова-тэхнічнага прагрэсу, безумоўна, забяспечаць значны рост эканомікі і дабрабыту народа, павысяць абаронны патэнцыял Радзімы, яе міжнародны аўтарытэт, умацуюць мір на планеце.

Свае стваральныя планы, мірныя імкненні савецкіх людзей даводзіцца ажыццяўляць па-ранейшаму ў складанай міжнароднай абстаноўцы. «Пакуль небяспека вайны застаецца, — заявіў М. С. Гарбачоў у дакладзе «Кастрычнік і перабудова: рэвалюцыя працягваецца», — пакуль сацыяльны рэванш застаецца стрыжнем стратэгіі і мілітарысцкіх праграм Захаду, мы і ў далейшым будзем рабіць усё неабходнае для падтрымання абароннай магутнасці на ўзроўні, які выключае ваенную перавагу імперыялізму над сацыялізмам».

Савецкія Узброеныя Сілы былі і застаюцца аплотам бяспекі краін сацыялізма, аплотам міру на зямлі.

Г. ЕЎДАКІМЕНКА,
старшыня Савета ветэранаў вайны і працы ГДУ, дацэнт кафедры гісторыі СССР і БССР.

Юрий ВЛАДИМИРОВ

ТРЕВОЖНОЕ ВРЕМЯ

Тревожное время минувшей войны
Шинель надевало на плечи страны,
Вручало винтовку, стремило вперед:
За древнюю землю, за мирный народ,

И правду писало солдатским штыком —
С ней каждый на фронте был лично знаком,
И будни армейские потом изведал,
И влаги болотной в достатке испил,

И каши траншейной досыта отведал,
Дороги в Европу костьми проторил.
Пропитаны кровью холмы Подмосковья,
Краснеют прожилы у крымских камней,
Зеелов, Калач, — все оплачено кровью,
От брестских развалин до радостных дней.

А горечь измен, поражений, доселе —
Рубцом заржавевшим на коже лежит,
Победная радость — в натруженном теле,
В крови растворившись по жилам бежит.

Хлебнул за Россию солдат испытаний,
А каждый живущий пусть будет знаком,
Как слово «Победа» на вражеских зданьях
Писалось советским, солдатским штыком!

НЕЗАБЫЎНАЕ

ВЫСТАЯЛІ І ПЕРАМАГЛІ

Для кожнага савецкага чалавека горад Леніна — гэта наша гісторыя, наша гордасць і слава. З асаблівым пачуццём адносімся мы, усе тыя, хто 900 блакадных дзён і начэй абаранялі Ленінград у гады Вялікай Айчыннай вайны, да гэтага горада. Шмат гадоў прайшло з таго часу, а памяць добра захавала падзеі тых дзён.

Святкуючы 70-годдзе нашых Узброеных Сіл, мне зноў і зноў прыходзяць на памяць дні ленінградскай блакады: студзень 1943 г.— яе прарыў каля Ладажскага возера, студзень 1944 г. — канчатковы разгром ворага каля сцен горада Леніна.

14 студзеня 1944 г. пачалося тое, у што верылі, чаго чакалі, да чаго рыхтаваліся воіны Савецкай Арміі —вызваленне і адплата. У гэты дзень войскі Прыморскага плацдарма перайшлі ў наступленне. А мы, артылерысты, вялі метадычны агонь па ўмацаваннях ворага ў раёне Пулкаўскіх вышынь.

На другі дзень быў нанесены яшчэ мацнейшы ўдар па праціўніку. Артпадрыхтоўка працягвалася больш гадзіны. Гэтую кананаду слухалі ленінградцы — спачатку насцярожана, затым — з радасцю.

Абарона праціўніка была вельмі моцнай, нездарма ён удасканальваў яе на працягу 27 месяцаў. Спачатку мы праходзілі ў суткі ўсяго па некалькі кіламетраў. Нашы артылерысты, разбураючы абарончыя збудаванні і апорныя пункты ворага, забяспечвалі рух танкаў і пяхоты. Праз тыдзень абедзве нашы групоўкі войск (на Прыморскім плацдарме і каля Пулкаўскіх вышынь) злучыліся ў раёне населенага пункта Ропша. Пачалося непераадступнае праследаванне праціўніка па ўсіх напрамках — на Лугу, Пскоў, Кінгісеп, Нарву.

Увайшоў у гісторыю дзень 27 студзеня 1944 года, калі Ленінград быў поўнасцю вызвален ад варожай блакады. Вечарам прагрымеў салют— 24 залпы з 324 гармат, які трансліраваўся па радыё на ўсю краіну. Як расказвалі відавочцы, многія плакалі, не саромеючыся сваіх слёз. Пачуцці ленінградцаў добра перадаў паэт Юрый Воранаў у сваім вершы «27 января 1944 г.», дзяцінства якога прыйшлося на цяжкія блакадныя гады:

За залпом залп,
Гремит салют,
Ракеты в воздухе горячем
Цветами пестрыми цветут,
А ленинградцы тихо плачут.

Ни успокаивать пока,
Ни утешать людей не надо,
Их радость слишком велика —
Гремит салют над Ленинградом...

Абарона і вызваленне горада Леніна — гэта толькі адна старонка гераічнага летапісу ў гісторыі Савецкіх Узброеных Сіл. А колькі было іх на іншых франтах Вялікай Айчыннай вайны! І сёння, у дзень 70-годдзя Савецкай Арміі і Ваенна-Марскога Флоту, наш народ аддае даніну павагі ўсім тым, хто ў грозныя гады адстаяў свабоду і незалежнасць першай у свеце Краіны Саветаў.

Г. МІЛЬЧАНКА,
удзельнік баёў за г. Ленінград, падпалкоўнік у адстаўцы.

ВЫСТУПІЎ ГЕРОЙ

Многія сотні кніг, кінафільмаў, тэле- і радыёперадач даносяць да нас самыя разнастайныя звесткі аб слаўным шляху Савецкай Арміі і Ваенна-Марскога Флоту. Але, відаць, нічым нельга замяніць той каштоўнасці, якую прыносяць асабістыя сустрэчы моладзі з былымі воінамі і партызанамі, удзельнікамі падполля, якіх мы цяпер з павагай называем ветэранамі. І даўно стала добрай традыцыяй запрашаць іх да сябе ў госці ў дні месячнікаў, прысвечаных чарговай гадавіне нараджэння Узброеных Сіл СССР.

Надоўга стануць памятнымі для студэнтаў нашага універсітэта сустрэчы з ветэранамі вайны, прысвечаныя 70-годдзю Узброеных Сіл СССР. Яны адбыліся на ўсіх факультэтах. Перад студэнтамі выступілі з успамінамі былыя франтавікі і партызаны, якія працягваюць працаваць у калектыве універсітэта, а таксама многія гамяльчане, чые імёны добра вядомы жыхарам нашага горада.

Амаль штогод бывае жаданым госцем у студэнтаў нашага універсітэта Герой Савецкага Саюза палкоўнік у адстаўцы П. С. Стракалаў. На гэты раз яго цёпла прымалі на матэматычным факультэце. Студэнты з вялікай цікавасцю слухалі расказ Героя аб суровых падзеях ваенных дзён, аб беспрыкладнай мужнасці і гераізме воінаў, усяго савецкага народа, прадэманстраваных у барацьбе супраць нямецка-фашысцкіх захопнікаў.

Маршруты агітбрыгады

ПЕРАД ШКОЛЬНІКАМІ І ВОІНАМІ

У рамках Усесаюзнага месячніка абаронна-масавай работы, які сёлета прысвячаўся слаўнаму юбілею Савецкіх Узброеных Сіл — 70-годдзю з дня іх утварэння, з канцэртамі мастацкай самадзейнасці ў населеныя пункты Гомельшчыны выязджалі ў час зімовых канікулаў студэнцкія агітбрыгады універсітэта.

Маршрут самадзейных артыстаў біялагічнага факультэта пралёг у г. п. Брагін. У першы дзень студэнты паказалі сваю канцэртную праграму ў раённым Доме культуры, дзе сабралася звыш 250 вучняў сярэдняй школы. Рабяты ўбачылі цыганскі танец у выкананні В. Саўкінай і жартоўны —украінскі. «Замалёўкі» — так назвалі яго самі выканаўцы А. Навумчык і С. Чубукоў. Былі паказаны таксама сцэнкі са студэнцкага жыцця. Гучалі песні А. Разенбаўма ў выкананні С. Старыненкі, А. Валодзіна і С. Болсун спявалі народныя песні. Вясёлы настрой панаваў у зале ў час паказу студэнтамі пародый на прыродаахоўныя тэмы.

На наступны дзень студэнцкую агітбрыгаду цёпла прымалі ў васьмігадовай школе раённага цэнтра. З-за адсутнасці ў ёй актавай залы студэнтам давялося выступаць у спартыўнай. Паставілі побач лавачкі — у некалькіх метрах ад «сцэны». У кутку перагарадзілі «касцюмерную». Але ўсе гэтыя нязручнасці не перашкодзілі самадзейным артыстам заваяваць сімпатыі юных гледачоў. А лепшай узнагародай для студэнтаў была сумесна выкананая імі са школьнікамі і настаўнікамі песня пра кракадзіла Гену.

Брагінскі РК ЛКСМБ узнагародзіў студэнцкую агітбрыгаду біялагічнага факультэта граматай.

Цёпла прымалі таксама гасцей і воіны Гомельскага гарнізона. С. Водчыц паказаў ім слайды аб студэнцкім будаўнічым атрадзе, пейзажы, якія вельмі спадабаліся салдатам. А на развітанне Р. Пянько сыграла на баяне «Развітанне славянкі», што не магло не прывесці ў захапленне гледачоў.

Выступленне агітбрыгады «увекавечыў» сваім фотаапаратам П. Макарэвіч.

Усе ўдзельнікі агітбрыгады засталіся задаволенымі тым, што прынеслі шмат прыемных мінут сваім гледачам. З добрым настроем яны вярнуліся ў Гомель.

На здымках: агітбрыгада біяфака ГДУ ў гасцях у воінаў.

Фота **П. Макарэвіча.**

ВЛКСМ 70

ІШЛІ Ў ПЕРШЫХ РАДАХ

З першых дзён свайго існавання Камуністычны Саюз Моладзі баявымі справамі паказаў сваю непахісную вернасць ленінскаму сцягу, сваю гатоўнасць цвёрда ісці шляхам, які ўказала партыя. У гады грамадзянскай вайны і замежнай інтэрвенцыі, калі маладая Савецкая рэспубліка адбівалася ад шматлікіх ворагаў, у першых радах абаронцаў краіны побач з камуністамі заўсёды быў камсамол.

Моладзь Гомельшчыны геранчна змагалася супраць нямецкіх акупантаў, белагвардзейцаў і белапалякаў, супраць банд Булак-Булаховіча і Галака.

У той цяжкі для нашай краіны час камсамол Гомельшчыны паслаў сотні юнакоў і дзяўчат абараняць заваёвы Кастрычніцкай рэвалюцыі.

У маі 1919 г. у Гомелі на агульнагарадскім сходзе, дзе абмяркоўваўся зварот Цэнтральнага Камітэта РКСМ аб мабілізацыі 20% саставу камсамольскіх арганізацый на Усходні фронт, камсамольцы патрабавалі адпраўкі 100% камсамольскай арганізацыі на барацьбу з Калчаком. Толькі пасля доўгіх дэбатаў удалося правесці рашэнне аб мабілізацыі 25% саставу. Але жадаючых было значна больш. Многія камсамольскія арганізацыі амаль цалкам пайшлі на фронт. У тыя дні камсамольскім камітэтам дакучалі просьбамі дзесяткі юнакоў і дзяўчат, якія патрабавалі ўключыць іх у спісы мабілізаваных. У абласным архіве захоўваюцца паведчанні камсамольцаў аб адпраўцы на фронт у красавіку-маі 1919 г. Камсамольцы г. Гомеля разам з камуністамі ў саставе першага Гомельскага пралетарскага батальёна прынялі актыўны ўдзел у барацьбе супраць інтэрвентаў і белагвардзейцаў.

Калі ў 1919 г. на Савецкую рэспубліку напала панская Польшча, добраахвотнікамі пайшлі на фронт камсамольцы з Гомеля, Рагачова, Добруша, Мазыра, Жлобіна, Рэчыцы. У баях з белапалякамі асабліва вызначыўся 72-гі маладзёжны інтэрнацыянальны полк, у якім змагаліся і камсамольцы Гомельшчыны. 1-га жніўня 1920 г. уся захопленая белапалякамі тэрыторыя Савецкай Беларусі была поўнасцю вызвалена.

Цаной вялікіх намаганняў і ахвяр была завявана перамога і ўстаноўлены мір, які быў так неабходны для сацыялістычнага будаўніцтва ў краіне.

Радзіма высока ацаніла мужнасць і адвагу камсамола. 23 лютага 1928 г., у дзень 10-годдзя Чырвонай Арміі, за беспрыкладную мужнасць, гераізм і баявыя заслугі ў гады грамадзянскай вайны камсамол быў узнагароджаны ордэнам Чырвонага Сцяга.

В. ЛУГАЎСКАЯ,
загадчыца аддзела Гомельскага аблдзяржархіва.

Мы — інтэрнацыяналісты

ДАЛУЧЫМ СВОЙ ГОЛАС

Ніяк не астыне агонь на зямлі нашай. Па-ранейшаму льецца кроў барацьбітоў за мір, свабоду і дэмакратыю. Мілітарысты ўзбройваюць і абучаюць шматлікія банды наёмных забойцаў, якія выкарыстоўваюцца ў якасці галоўнага інструмента жорсткай расправы з народна-дэмакратычным рухам. Забойцы дзейнічаюць метка і з размахам. Але тэрорам не спыніць народы краін, якія змагаюцца за сваё вызваленне. З'ядноўваюцца дэмакратычныя сілы розных краін, яны мацнеюць з кожным днём. Узрастае сацыяльны пратэст. Шырокія слаі насельніцтва мабілізуюцца на барацьбу за права на жыццё, за дэмакратычны мір, за прагрэсіўныя пераўтварэнні. Пры гэтым выкарыстоўваюцца разнастайныя метады барацьбы. Галадоўкамі праяўляюць свой пратэст барацьбіты, без падстаў кінутыя ў турмы. Тыя хто застаецца на волі, аб'ядноўваюцца, згуртоўваюцца і вядуць нястомную барацьбу за свае чалавечыя і сацыяльныя правы.

Міжнародная грамадскасць таксама ўздымаецца на барацьбу супраць дэспатызму і насілля. Шырокі размах набылі мітынгі салідарнасці, акцыі па збору подпісаў пад зваротамі і петыцыямі, якія ўносяць велізарны ўклад у рашучую барацьбу за справядлівасць.

Са зваротам да ўсяго прагрэсіўнага чалавецтва выступаюць шматлікія палітычныя і грамадскія арганізацыі Калумбіі.

У імя права і Правасуддзя заклікаюць праявіць сваю салідарнасць са справай народа Бахрэйна прыгавораныя да розных тэрмінаў зняволення патрыёты краіны, якія абвінавачваюць у прыналежнасці да Фронта Нацыянальнага Вызвалення як заборонай палітычнай арганізацыі. Са сваім заклікам яны звяртаюцца да ўсіх, каму дарагія свабода і сумленне чалавека. Зняволеныя ў засценках турмы «Кала», яны перапраўляюць заклік з-за кратаў, а самі аб'яўляюць галадоўку.

Гэтыя два звароты-заклікі цяпер распаўсюджваюцца ва ўсе краіны свету, выклікаючы ўсеагульную падтрымку. Нельга заставацца ў баку і нам, савецкім студэнтам.

На працягу больш як двух гадоў у Калумбіі наўмысна і подла забіта звыш 500 чалавек, сярод якіх — прадстаўнікі ў парламенце ад Патрыятычнага саюза, члены мясцовых органаў улады ПС, прафсаюзныя кіраўнікі, выкладчыкі, урачы, члены партызанскіх арганізацый і студэнты. У краіне цяпер налічваецца больш тысячы чалавек, якія прапалі без вестак. Але калі «змрочная гэта карціна, дык трывожная і вартая самага гнеўнага пратэсту беспакаранасць, якая пануе цяпер на нашай радзіме», — запісана ў звароце калумбійцаў.

«Дзяржаўны суд Бахрэйна, — адзначаецца ў другім звароце, — вынес несправядлівыя прыгаворы, абвінавачваючы нас у злачынстве супраць дзяржаўнай бяспекі. Прыгаворы былі заснаваны на доказах, сабраных у ходзе незаконнага, сакрэтнага следства ва ўмовах жорсткіх і маральных катаванняў, якія над намі ўчынялі, у выніку чаго стаў ахвярай наш таварыш Хашым Ісмаіль Аль-Алам. Гэтая акалічнасць пацвярджае несправядлівасць прыгавораў, якія зусім супярэчаць канстытуцыі Бахрэйна, крымінальнаму кодэксу і палажэнням міжнароднай Дэкларацыі правоў чалавека».

КІД «Саюз» нашага універсітэта заклікае шырока адгукнуцца на зварот калумбійскіх таварышаў і патрыётаў Бахрэйна, узняць свой голас пратэсту і салідарнасці супраць разгулу тэрора і насілля ў абарону дэмакратыі і свабоды палітычнай дзейнасці.

Нашымі водгукамі могуць стаць мітынгі салідарнасці, акцыі па збору подпісаў над зваротамі і петыцыямі, якія будуць праводзіцца на факультэтах.

Г. САВАСЦЕНКА,
член КІДа ГДУ, студэнтка гр. ЭТ-32.

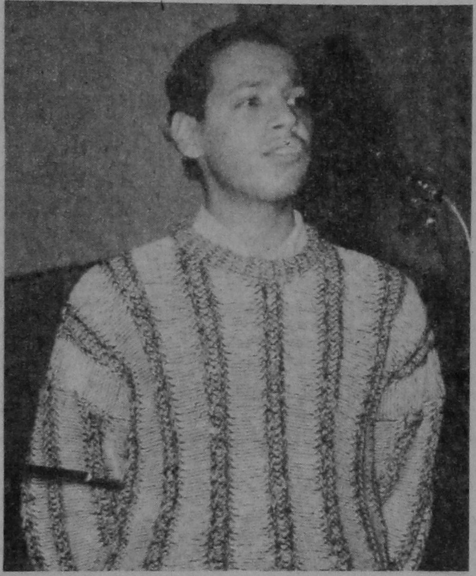

З 42 студэнтаў краін Азіі і Афрыкі, якія займаюцца на гісторыка-філалагічным і матэматычным факультэтах нашага універсітэта, большасць удзельнічае ў розных гуртках мастацкай самадзейнасці: танцуюць, спяваюць, іграюць на розных музычных інструментах. Нашы замежныя сябры рэгулярна выступаюць на канцэртах не толькі на універсітэцкай сцэне, але і перад гледачамі горада, вобласці.

Адным з найбольш актыўных удзельнікаў мастацкай самадзейнасці стаў першакурснік гісторыка-філалагічнага факультэта сірыец Імад Хамуш. У яго рэпертуары як свае нацыянальныя, так і папулярныя савецкія песні. Юнаку асабліва падабаецца песня на словы Р. Гамзатава «Жураўлі».

НА ЗДЫМКУ: Імад Хамуш у час выступлення на канцэрце ў Гомельскім музычным вучылішчы імя Н. Ф. Сакалоўскага.

Фота Л. Акінчыц.

Працягваем дыскусію

ДЫК ХТО Ж ВІНАВАТЫ?

Рэдакцыя газеты «Гомельскі універсітэт» запрасіла студэнтаў да размовы — выказаць свае думкі наконт такой з'явы, як «шпаргальства». Перад гэтым было надрукавана ананімнае пісьмо аднаго са студэнтаў ГДУ, які падзяліўся сваімі меркаваннямі па гэтай праблеме. Сёння дыскусію працягвае група студэнтаў эканамічнага факультэта.

Сапраўды, шпаргалкі — гэта зло. Загана не аднай групы і не аднаго нашага універсітэта, а ўсяго студэнцтва. Але мы лічым: у тым, што студэнты карыстаюцца шпаргалкамі, вінаватыя не толькі яны самі, але ў пэўнай ступені і выкладчыкі. Бо яны не заўсёды даюць студэнтам матэрыял у тым аб'ёме, у якім затым на экзаменах пытаюць.

Для таго, каб студэнт не карыстаўся шпаргалкамі, неабходна прывіць ім сапраўдную зацікаўленасць у атрыманні ведаў, каб вучоба ў вышэйшай навучальнай установе не была працягам лёгкага жыцця. Неабходна, каб пры паступленні ў ВНУ будучы студэнт ставіў мэту не атрымліваць веды дзеля адзнакі ў залікоўцы, а сапраўдныя, якасныя, якія пасля вучобы мог бы з карысцю прымяніць на практыцы.

І яшчэ некалькі слоў «на карысць» шпаргалак. Хаця выкладчыкі патрабуюць, каб мы адказвалі матэрыял так, як яго разумеем, іншы раз здараецца і наадварот: студэнт атрымлівае высокую адзнаку толькі тады, калі паўторыць слова ў слова думкі выкладчыка на лекцыі. Зразумела, на памяць іх не вывучыш, таму і спісваеш.

Такім чынам, пытанне аб шпаргалках вельмі складанае. І ў тым, што студэнты імі карыстаюцца, вінаватыя не толькі яны самі.

Група студэнтаў эканамічнага факультэта.

ДЛЯ РАЗВІЦЦЯ ТВОРЧАСЦІ

Амаль 83 тысячы чалавек аб'ядноўвае абласная арганізацыя Усесаюзнага таварыства вынаходнікаў і рацыяналізатараў. На яе рахунку нямала добрых спраў па паскарэнню навукова-тэхнічнага прагрэсу, удасканаленню і перабудове форм і метадаў работы. Адным з важных напрамкаў стаў адбор высокаэфектыўных тэхнічных навін, заснаваных на вынаходствах, укараненне іх праз планы эканамічнага і сацыяльнага развіцця вобласці, прадпрыемстваў і арганізацый. Толькі летась такім чынам укаранёна 16 вынаходстваў з эканамічным эфектам 1,3 мільёна рублёў.

Гэтыя лічбы і факты прыводзіліся на XIII абласной справаздачна-выбарнай канферэнцыі УТВР.

Сутнасць перабудовы ў дзейнасці таварыства, падкрэслівалася на канферэнцыі, — гэта пераход ад адміністрацыйнага да дэмакратычнага стылю работы, шырокае выкарыстанне эканамічных метадаў для паляпшэння тэхнічнай творчасці.

Канферэнцыя прыняла адпаведную пастанову, выбрала новы састаў савета абласной арганізацыі УТВР. Яго старшынёй выбран У. А. Ямелін, намеснікамі старшыні — прарэктар ГДУ М. В. Навуменка і В. М. Карпінская.

Па слядах нашых выступленняў

«НАСЦЕННЫ ДРУК»

Пад такой назвай (№ 2 за бягучы год) у газеце «Гомельскі універсітэт» быў змешчаны рэдакцыйны артыкул аб становішчы спраў з насценным друкам эканамічнага і гісторыка-філалагічнага факультэтаў. Указвалася, што насценны друк на названых факультэтах і ва універсітэце наогул яшчэ не адпавядае тым высокім патрабаванням, якія прад'яўляе да яго час перабудовы.

Рэдакцыя газеты атрымала на публікацыю адказ члена партбюро эканамічнага факультэта **У. А. Чмыха** і куратара насценнага друку **В. А. Драбышэўскага.**

«12 студзеня 1988 г. у газеце «Гомельскі універсітэт» крытыкавалася работа партыйнага бюро і камітэта камсамола эканамічнага факультэта па арганізацыі насценнага друку. У прыватнасці, зроблены заўвагі па фактах парушэння графіка выпуску насценнай газеты «Эканаміст», дадатку да яе «Эліксір Вясёлых Мінут» і «Камсамольскага пражэктара».

Крытычнае выступленне газеты было разгледжана на пасяджэннях камітэта камсамола і партыйнага бюро факультэта. Адказнай за насценны друк факультэта члену камітэта ЛКСМБ Т. Груздзь было прапанавана змяніць стыль арганізатарскай работы і дабіцца ўхілення адзначаных недахопаў.

Разам з тым партыйнае бюро ўлічыла той факт, што работа рэдкалегіі насценнай газеты вядзецца ў адпаведнасці з зацверджаным планам-графікам. Стэнд жа, на якім вывешваецца насценная газета, часта пуставаў па наступнай прычыне. Да гэтага часу сярод студэнтаў сустракаюцца факты варварскіх адносін да насценнага друку. Так, напрыклад, у 1987/88 навучальным годзе сарваны тры выпускі «Эканаміста». У прыватнасці, наваганні выпуск газеты, аб якім ідзе размова ў газеце «Гомельскі універсітэт», быў выпушчаны ў тэрмін. Аднак ён правісеў на стэндзе ўсяго два дні. Цяпер вырашана пераабсталяваць стэнд з мэтай папярэджання знікнення выпускаў насценнай газеты.

Партыйнае бюро, камітэт камсамола эканамічнага факультэта прызналі неабходным перагледзець тэматычны план насценнага друку з мэтай павышэння актуальнасці публікуемых матэрыялаў і далейшага паляпшэння мастацкага афармлення газеты.

АД РЭДАКЦЫІ: аб мерах, якія прыняты па паляпшэнню насценнага друку на гісторыка-філалагічным факультэце, партыйнае бюро, камітэт камсамола гістфіла адказу нам пакуль што не далі. Чакаем!

Навечна ў памяці народнай

Айчыны слаўныя сыны

«Імя Чапаева ўвойдзе ў гісторыю грамадзянскай вайны бліскучай зоркай. І ёсць за што: такіх, як ён, было няшмат» — пісаў пра легендарнага героя грамадзянскай вайны Васіля Іванавіча Чапаева Д. А. Фурманаў.

Сярод герояў-самародкаў, камандзіраў новага тыпу, якія выйшлі з народа, В. І. Чапаеў — адзін з найбольш яркіх іх прадстаўнікоў. Сын бедняка-цесляра, ён з ранніх гадоў зведаў галечу і нястачы. Ваяваў у першую сусветную вайну, за праяўленыя ў баях храбрасць і мужнасць атрымаў узнагароды. Член партыі бальшавікоў з верасня 1917 г., у снежні быў выбран камандзірам 138-га запаснога палка, а ў пачатку 1918 г. назначаны камісарам унутраных спраў Нікалаеўскага павета. Ён разгортвае вялікую работу па фарміраванню чырвонагвардзейскіх атрадаў і становіцца на чале іх. Яны з поспехам падаўляюць контррэвалюцыйныя мяцяжы. Гэта першы яркі перыяд баявой дзейнасці Чапаева, калі ён узначальвае невялікія атрады ў Паволжжы і Уральскіх стэпах, паспяхова адбівае першыя атакі контррэвалюцыі. Чапаеўскія атрады дзейнічалі самастойна, на партызанскіх пачатках, што было характэрна для многіх часцей Чырвонай Арміі. Знаходлівасць, уменне хутка арыентавацца ў абстаноўцы часта дапамагалі В. І. Чапаеву атрымліваць перамогу над больш моцным праціўнікам.

У знак удзячнасці да народнага героя 25-я стралковая дывізія была названа Чапаеўскай. У гады грамадзянскай вайны, затым у суровыя дні Вялікай Айчыннай яна пакрыла сябе неўміручай славай. Нямала воінаў гэтага гвардзейскага ордэнаў Чырвонага Сцяга, Суворава, Багдана Хмяльніцкага злучэння сталі Героямі Савецкага Саюза.

Імя В. І. Чапаева жыве ў слаўных подзвігах і традыцыях чапаеўцаў і да сённяшніх дзён.

Сярод праслаўленых военачальнікаў, якія ўнеслі значны ўклад у развіццё ваеннага мастацтва ў гады Вялікай Айчыннай вайны, адно з першых месц належыць Маршалу Савецкага Саюза Георгію Канстанцінавічу Жукаву. Талент гэтага палкаводца ў многім вырашыў зыход важнейшых стратэгічных аперацый Савецкіх Узброеных Сіл. У гады Вялікай Айчыннай вайны Камуністычная партыя накіроўвала Жукава на самыя адказныя ўчасткі барацьбы з нямецка-фашысцкімі захопнікамі. І ўсюды ён праяўляў непахісную волю, мужнасць, уменне мабілізаваць людзей на выкананне самых складаных задач.

Вялікую Айчынную вайну Г. К. Жукаў сустрэў на пасту начальніка Генеральнага штаба. У 1942 г., калі навісла вялікая пагроза над Сталінградам, над усім паўднёвым крылом савецкіх войск, Жукаў быў назначаны намеснікам Вярхоўнага Галоўнакамандуючага. Яго накіроўваюць у раён Сталінграда для аказання дапамогі камандаванню франтоў. Азнаёміўшыся з абстаноўкай, Г. К. Жукаў разам з А. М. Васілеўскім — начальнікам Генеральнага штаба — унеслі на разгляд Вярхоўнага Галоўнакамандавання прапанову нанесці магутныя ўдары па флангах сталінградскай варожай групоўкі з мэтай яе акружэння і знішчэння.

У 1944 г. Г. К. Жукаў каардынаваў дзеянні 1-га і 2-га Беларускіх франтоў пры вызваленні Беларусі. Пазней камандаваў войскамі 1-га Беларускага фронта, якія разам з войскамі іншых франтоў ажыццявілі Вісла-Одэрскую аперацыю, а затым разгромілі буйнейшую берлінскую групоўку нямецка-фашысцкіх войск.

8 мая 1945 г. у прыгарадзе Берліна Маршал Савецкага Саюза Г. К. Жукаў быў старшынёй на гістарычнай цырымоніі падпісання акта аб капітуляцыі фашысцкай Германіі.

Пасля вайны вялікі палкаводзец займаў адказныя пасады ва Узброеных Сілах СССР. Ён вёў таксама вялікую грамадскую работу. За выдатныя заслугі перад Радзімай Г. К. Жукаў быў чатыры разы ўдастоены звання Героя Савецкага Саюза, узнагароджаны 6 ордэнамі Леніна, ордэнам Кастрычніцкай рэвалюцыі, 2 ордэнамі «Перамога», 3 ордэнамі Чырвонага Сцяга, 2 ордэнамі Суворава 1-й ступені і інш.

Да ліку вядомых і таленавітых савецкіх военачальнікаў належыць і Маршал Савецкага Саюза С. С. Бірузоў.

«У крытычнай абстаноўцы разбіраецца добра. Умела кіруе часцямі ў баі. Смелы, рашучы камандзір...». Так характарызаваў С. С. Бірузова Ваенны савет 13-й арміі, у састаў якой уваходзіла 132-я стралковая дывізія, камандзірам якой ён быў.

Незабыўнай старонкай у баявую біяграфію С. С. Бірузова ўвайшла Яса-Кішынёўская аперацыя. У ёй асабліва ярка раскрыўся яго талент военачальніка. Дзякуючы дзеянням С. С. Бірузова, гэтая аперацыя была праведзена ў кароткі тэрмін, з вялікімі стратамі для праціўніка.

С. С. Бірузоў праявіў вялікія здольнасці не толькі як буйны военачальнік, але і як дыпламат, асабліва пры арганізацыі ўзаемадзеяння савецкіх, балгарскіх і югаслаўскіх войск.

Пасля заканчэння Вялікай Айчыннай вайны Маршал Савецкага Саюза С. С. Бірузоў быў удастоены звання Героя Савецкага Саюза. Ён узнагароджаны 5 ордэнамі Леніна, 3 ордэнамі Чырвонага Сцяга, ордэнамі Суворава 1-й і 2-й ступені і інш. Пасмяротна яму было прысвоена званне Народнага Героя Югаславіі.

У бібліятэцы ГДУ ёсць шмат літаратуры аб жыцці і дзейнасці слаўных сыноў нашай Радзімы, аб якіх я расказала вышэй. Калі вы прачытаеце яе, даведаецеся больш падрабязна пра людзей, чые імёны залатымі літарамі ўпісаны ў гісторыю Савецкіх Узброеных Сіл.

М. ГАПЕЕВА,
загадчыца аддзела бібліятэкі універсітэта.

Творчая сустрэча

АЛЯКСАНДР ПАРА: «ШУКАЦЬ, КАБ ЗНАХОДЗІЦЬ»

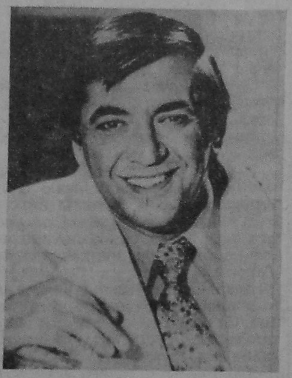

Гэты пранікнёны позірк выразных вачэй, мужны і прыгожы твар мы шмат разоў бачылі ў кінафільмах. Такі ж ён і ў жыцці — заслужаны артыст Украінскай ССР Аляксандр Пара.

У час сваёй творчай сустрэчы са студэнтамі і выкладчыкамі універсітэта артыст расказаў аб вельмі нялёгкай прафесіі акцёра, яго жыцці ў мастацтве і, напэўна, у многіх, хто слухаў яго ў той вечар, міжволі ўзнікала думка: «Як шкада, што мы ведаем многіх таленавітых савецкіх артыстаў толькі па іх ролях у кіно. А цікавыя іх работы на тэатральнай сцэне зрэдку маем магчымасць бачыць на тэлевізійным экране». Вось і ў Аляксандра Пары, аказваецца, цікавых сцэнічных вобразаў, створаных у Маскоўскім акадэмічным тэатры імя У. Маякоўскага, дзе ён працуе з 1979 года, не менш, чым у кіно.

— Я аддаю перавагу тэатру, — прызнаўся артыст. — Тут як нідзе адчуваеш кантакт паміж акцёрам і залай, чуеш яе дыханне, улоўліваеш настрой. У адну і тую ж ролю ў спектаклі, які ідзе ў тэатры ў розныя вечары, можна зноў і зноў уносіць штосьці новае. У нашай прафесіі важна пра ўсё забыць, што ведаеш аб ролі, а іграць так, быццам робіш усё ўпершыню. Такі пастаянны пошук — крыніца ўдасканальвання майстэрства акцёра.

Без пошуку няма творчай асобы ў мастацтве — такая пазіцыя гэтага артыста. Таму няцяжка зразумець, чаму ён, ужо заваяваўшы вялікую папулярнасць, сімпатыі гледачоў сваёй роляй П. П. Шмідта ў мастацкім фільме «Паштовы раман», адзін з вядучых акцёраў Кіеўскага тэатра рускай драмы, у другі раз паступае ў тэатральны інстытут, ужо на рэжысёрскае аддзяленне. Усё гэта дзеля таго, каб да дробязей зразумець сутнасць, прыроду тэатра, самому ставіць спектаклі.

Разбурыць стэрэатып, адшукаць да класічнай ролі запаветны «ключык» — пакутлівы працэс для акцёра. Пра гэта гаварыў у час сустрэчы Аляксандр Пара. Ён нагадаў, напрыклад, як працаваў над роляй Паратава ў спектаклі па п'есе А. Астроўскага «Беспасажніца». Перачытаў твор з тлумачальным слоўнікам У. Даля у руках, правёў у думках паралелі з вобразамі ў іншых рускіх класічных творах... І роля «адкрылася», стала больш зразумелай.

Здымкі ў кіно, рэпетыцыі, спектаклі, работа над запісамі класічнай рускай, зарубежнай паэзіі, творчыя сустрэчы з гледачамі... Нялёгкая гэта праца, артыст часта на мяжы фізічных магчымасцей. Таму, мабыць, тройчы Аляксандр Пара кідаў сваю прафесію. І вяртаўся назад, каб зноў даказаць вялікую вартасць сваёй прафесіі — здольнасць зацікавіцца чужым жыццём, а потым пра гэты лёс расказаць гледачу. Расказаць так, каб гэты глядач не пакінуў залу раўнадушным.

Т. ДУБЯК.

Кансультацыя юрыста

ВЫ ЗВОЛЕНЫ Ў ЗАПАС

Выканаўчыя камітэты мясцовых Саветаў народных дэпутатаў, а таксама кіраўнікі прадпрыемстваў, устаноў, арганізацый, саўгасаў і калгасаў абавязаны забяспечыць работай звольненых у запас воінаў не пазней месячнага тэрміну з дня звароту. За тымі, хто працаваў да прызыву на ваенную службу, захоўваецца права працаўладкавання на тое ж прадпрыемства, ва ўстанову або арганізацыю. Час службы ва Узброеных Сілах СССР залічваецца ў агульны працоўны стаж, а ў бесперапынны працоўны стаж — пры ўмове, калі перапынак паміж днём вызвалення ад службы і днём паступлення на работу не перавысіў трох месяцаў. Перыяд службы ў арміі залічваецца ў агульны працоўны стаж і тым, хто да прызыву не працаваў.

За прызванымі на сапраўдную ваенную службу ў перыяд вучобы ў навучальных установах захоўваецца права пасля заканчэння прадстаўленага ў гэтай сувязі акадэмічнага водпуску працягваць вучобу ў той навучальнай установе і на тым жа курсе, дзе яны займаліся да прызыву.

Усім студэнтам, якія знаходзіліся ў акадэмічным водпуску ў сувязі з прызывам на службу ва Узброеныя Сілы СССР і прыступілі да заняткаў пасля заканчэння тэрміновай службы, незалежна ад іх папярэдняй паспяховасці, наяўнасці акадэмічнай запазычанасці, стыпендыя налічваецца з дня аднаўлення ў ВНУ і выплачваецца на працягу дзеяння індывідуальнага графіка навучання (да 12 месяцаў) пры ўмове яго паспяховага выканання. Студэнтам, якія звольнены ў запас на працягу навучальнага года і пакінуты па іх заявах на паўторнае навучанне, стыпендыя назначаецца з пачатку заняткаў да вынікаў першай экзаменацыйнай сесіі. Асобы, звольненыя з радоў Савецкай Арміі ў запас, могуць быць аднаўлены на вучобу ў ВНУ на працягу пяці гадоў. Ім назначаецца стыпендыя з дня аднаўлення да вынікаў чарговай экзаменацыйнай сесіі незалежна ад розніцы дысцыплін, якая ўзнікла за гэты час у сувязі са змяненнем вучэбных планаў.

В. РУПІН,
юрысконсульт ГДУ.

ВІТАМІНЫ—АД ДРЭННЫХ АДЗНАК?

Вучоныя паспрабавалі ацаніць, як уплывае рэжым харчавання чалавека на яго інтэлектуальныя поспехі. Для эксперыменту былі скамплектаваны тры групы студэнтаў.

Удзельнікі першай групы харчаваліся бессістэмна — елі, што пад руку трапіць, не клапоцячыся аб рэжыме. Студэнты другой групы елі таксама не рытмічна, але ў іх рацыён дабавілі полівітаміны і алей. Трэцюю групу кармілі строга па гадзінах, а ў рацыён, акрамя полівітамінаў, уключылі зеляніну і малочныя прадукты.

Вынікі эксперыменту паказалі экзамены. Агульная сума балаў студэнтаў трэцяй групы аказалася на 23% вышэй, чым у іх калег з другой, і на 34% больш — чым у студэнтаў з першай.

Наўрад ці заўзяты троечнік можа стаць выдатнікам, калі будзе рацыянальна харчавацца. Але і ігнараваць гэта, як бачна, таксама не варта.

Спорт

У ГОНАР ЮБІЛЕЮ

Штогод па праграме спартакіяды «Здароўе» у нашым універсітэце праводзяцца спаборніцтвы па кулявой стральбе, якія прысвячаюцца Дню Савецкай Арміі і Ваенна-Марскога Флоту. Сёлета яны былі прымеркаваны да слаўнага юбілею — 70-годдзя Узброеных Сіл СССР. На агнявы рубеж выйшлі многія выкладчыкі і супрацоўнікі. У камандным заліку першынство заваявалі стралкі матэматычнага факультэта. Яны выбілі 765 ачкоў з 1000 магчымых і на 70 ачкоў апярэдзілі каманду агульнауніверсітэцкіх кафедр. Трэці вынік — 686 ачкоў — у стралкоў геалагічнага факультэта. Наступныя месцы занялі адпаведна каманды гісторыка-філалагічнага, фізічнага, біялагічнага і эканамічнага факультэтаў.

У індывідуальным заліку пераможцам стаў асістэнт кафедры геафізікі С. В. Сырнікаў. Ён выбіў 91 ачко са ста магчымых. Аднолькавы вынік — па 86 ачкоў — у асістэнта кафедры палітэканоміі А. В. Варонiча і асістэнта кафедры беларускай мовы С. А. Лін.

У. СМІРНОЎ,
старшыня камітэта ДТСААФ.

ПРЫКЛАД ПАКАЗАЛІ ДЗЯЎЧАТЫ

Праведзены спаборніцтвы па настольнаму тэнісу на першынство вобласці сярод спартклубаў ВНУ. Найбольшую цікавасць выклікалі сустрэчы жаночых каманд. Ні адна з іх не пазбегла паражэння. Аднак у канчатковым выніку мацнейшымі аказаліся студэнткі нашага універсітэта. У асабістым заліку чэмпіёнкай стала трэцякурсніца эканамічнага факультэта кандыдат у майстры спорту Таццяна Ярмольчык.

У аслабленым саставе выступалі нашы тэнісісты. Таму на гэты раз іх вынік у турнірнай табліцы аказаўся толькі чацвёртым.

П. САКОВІЧ,
трэнер каманды.

Запрашае гістфіл

26-га лютага ў актавай зале ГДУ гісторыка-філалагічным факультэтам праводзіцца літаратурна-музычная кампазіцыя «З любоўю да роднага слова».

Запрашаюцца ўсе, хто любіць і шануе родную мову і літаратуру, нашу нацыянальную культуру.

Пачатак — у 14 гадзін.

Рэдактар Ул. БАЛОГА.

Рэктарат, партком, грамадскія арганізацыі універсітэта, дэканат гісторыка-філалагічнага факультэта, кафедра рускага, агульнага і славянскага мовазнаўства глыбока смуткуюць з выпадку заўчаснай смерці асістэнта названай кафедры, кандыдата філалагічных навук КЛІМКОВАЙ Людмілы Аляксандраўны і выказваюць спачуванне родным і блізкім памёршай.

Наш адрас: 246699, г. Гомель, вул. Савецкая, 104, пакой 3-11, тэл. 57-16-52.

«Гомельскі універсітэт» — орган парткома, рэктарата, профсоюзных комитетов, комитета ЛКСМБ Гомельского государственного университета. Гомельская фабрика «Палесдрук» Дзяржкамітэта БССР па справах выдавецтваў, паліграфіі і кніжнага гандлю. Гомель, Савецкая, 1.

АЗ04095

Аб'ём — 1 друк. арк. Тыраж 2000 экз. Заказ 46.